

Ulaş BARDAKÇI

THKP-C/MLSPB OCAK/ŞUBAT ŞEHİTLERİ

Broşür dizisi: 2

Basım Tarihi: Şubat 2020

Ortadođu Devrim Cephesi Basım Bürosu

İÇİNDEKİLER:

Ulaş BARDAKÇI'nın yaşam öyküsü Kürtçe/Türkçe	5
SerpilPOLAT'ın mektupları Kürtçe/Türkçe.....	13
Bedrettin ŞINNAK'ın yaşam öyküsü	30
Ramazan GÜLEKEN; Efrin şehidi	32

ÇÎROKA JIYANA ULAŞ BARDAKÇI

Nasnameya min a ku min berê bersiva wê nedabû ev e: Navê min Ulaş BARDAKÇI ye. Ez di sala 1947'an de hatim dinyayê. Ez şervanekî THKP û THKC'yê me. {1}

Berfanbara 1970'î di têkoşîna şoreşê ya Tirkiyeyê de destpêkek e; ji kevneşopiya reformîst-revîzyonîst veqetandinek e. THKP-C'yê (*Eniya Partiya Rizgariya Gel a Tirkiyeyê*) li ser bingeha stratejiya şerê leşkerî yê polîtîk, bergeha riya şoreşê ya Tirkiyeyê diyar kiriye.

Ulaş BARDAKÇI yek ji wan kesan e ku pêngava şoreşgerî ji Komên Ramanê heya DEV-GENÇ'ê (Ciwanên Şoreşger) û ji DEV-GENÇ'ê heya THKP-C'yê didome gav bi gav birêxistin kiriye. Ew di nava têkoşîna ciwanan de pêş dikeve, yek ji pêşengên e, wêrek û jêhatî ye.

Ulaş BARDAKÇI ji ODTÜ'yê (*Zanîngeha Teknîkê ya Rojhilata Navîn*) ye, ji FKF'yê (*Federasyona Komên Ramanê*) ye, endamê DEV-GENÇ'ê ye; di mîrateya têkoşîna dij-empyeralîst a ciwanên şoreşger de gavên pêşîn diavêje. Ew, di nav ciwanên şoreşger -ên ku erebeya Kommer (*Robert William Commer*; weke “*Qesabê Vîetnamê*” tê naskirin, *sixurê CIA'ê ye û di wan salan de weke balyozê Amerîkayê yê Tirkiyeyê hate peywirdarkirin*) şewitandin û drûşmeya “Du, sê hîn Zêdetir Vîetnam, ji Ernesto re hezar silav” berz kirin- de cih girt.

ODTÜ, yek ji navendên şoreşgerî yên ciwanên zanîngehê ye. Û li seranserî welat jî têkoşîna şoreşgerî bi lezeke ku nikare were sekinandin bilind dibe. Ulaş BARDAKÇI jî weke her endamên DEV-GENÇ'ê li riyekê digere ku silaveke ras-

teqînî bigihêjîne Ernesto; her wiha dixwaze di teoriya şoreşgerî de jî serwer bibe. Divê heyamê de di derbarê têkoşîna leşkerî ya polîtîk de nêrînên xwe yên bingehîn ava dike. Û li gorî vê jî dibêje “Şoreş, incex bi rêxistineke şer pêkan e” û di nava avakarên Eniya Partiyê de cih digire. Ulaş’ê ku pêşengê xwendekarên ODTÛ’yê ye, her wiha yek ji pêşengên şerê rizgariya gelên Tirkiyeyê ye. Ew, endamê Komîteya Giştî ya THKP-C’yê ye.

“ Û ew, pêşeng in pêşeng

Di şerê şoreşê de li ser maseyê rûnanên

Di vî şerî de di eniya pêş de şer dikin...”

Di buhara 71’ê de li Küçükkesat’a Enqereyê Ulaş tev li çalakiya xwe ya ewil bû û ew û hevalên xwe pereyên di bankayekê de desteser kirin û kirin malê gel. Paşê di teqandina gelek hedefên Amerîkî de û di 4’ê nîsana 1971’ê de di çalakiya revandina Mete Has de Ulaş jî cih girt. Piştî vê çalakiyê di 17’ê nîsana 1971’ê de Balyozê Israîlê Efraîm Elrom hate revandin. Ulaş him di plansaziya vê çalakiyê de him jî di pêkanîna wê de cihê xwe girt.

Ulaş, dema ku Balyozê Israîlê Efraîm Elrom revandin wiha got: “Tiştê me gotiye divê em bikin!”. Ev gotin li hemberî emperyalîzm, sîyonîzm û faşîzmê ji eniya şoreşger qêrîna biryardariyê bû. Endamên THKP-C’yê gotina xwe bi cih anîn; Efraîm Elrom, li ser navê gelên bindest ên cîhanê hate cezakirin.

“Navê min Ulaş BARDAKÇI ye, ez di sala 1947’an de hatim dinyayê. Ez şervanekî Eniya Partiya Rizgariya Gel a Tirkiyeyê me”... Ulaş, di 28’ê gulana 1971’ê de êsîr dikeve; di êşkenceyê de li ber xwe dide; dijmin, ji van gotinan zêdetir tiştêkî jê fêr nabe. Di bin çav de du caran hewl dide rizgar bibe, lewra wî

dixin hucreyê. Dema wî tînin zindanê jî plansaziya derdorê di mejiyê xwe de dineqîşîne. Ew, şervanekî THKP-C'yê ye; ji bo wî her der, qada mewzî û şer e.

Dema Ulaş êsîr e Mahir ÇAYAN û Hüseyin CEVAHİR li Maltepeyê (Stenbol) bi dijmin re dikevin pevçûnê. Di vê pevçûnê de Cevahir şehîd dikeve; Mahir jî êsîr dikeve destê dijmin û wî dibin Qışleya Selîmiyeyê. Dijmin dixwaze bi vî awayî rêberê THKP-C'yê tecrîd bike. Ulaş, li hemberî vê polîtîkaya dijmin bêhelwest namîne. Ji bo rêberê wî, Mahir Çayan bînin zindana Maltepeyê grêva birçîbûnê bi rêxistin dike.

Beriya ku Mahir were zindana Maltepeyê hevrêyên wî ji Ulaş dixwazin ku peywira amadekirina parastina li dadgehê ew bigire ser milên xwe. Ulaş'ê ku heta wê kêliyê bi hêla xwe ya "leşkerî" dihate naskirin, dikeve nav xebateke kûr a teorîk. Di vê qadê de jî herî kêr bi qasî qada leşkerî serwer, jêhatî û kedkar e.

Parastina ku hatiye amadekirin li dadgehê nayê xwendin, lewre beriya dadgehê wana bi xwe dawî li êsîriya xwe anîne. Evîna azadiyê, di dema hatina zindanê ya Ulaş de veguherîbû plansazî û projeyê. Endamên THKO'yê (Artêşa Rizgariya Gel a Tirkiyeyê) dest bi xebateke firarê kiribûn, paşê endamên THKP-C'yê jî bûn şîrîkê û di 29'ê mijdara 1971'ê de Mahir ÇAYAN, Ulaş BARDAKÇI, Ziya YILMAZ û endamên THKO'yê Cihan ALPTEKİN û Ömer AYNA çalakiya xwe ya azadiyê pêk anîn û berê xwe dan nava şer.

Piştî firarê, di 19'ê sibata 1972'an de gava gihan barageha xwe ya kolana Üvez'ê ya Arnavutköy'a Stenbolê mala ku lê diman ji hêla dijmin ve hate dorpêçkirin. Di wê kêliyê de tovê eniya şoreşger a çekdarî dîsa li singa dîrokê hate çandin. Bangewaziyên ji bo xwe radestkirinê, rastî bersiva "*Ji me re mirin tune ye! Hûn werin xwe radestî şervanên gel bikin!*" hat û çek şixulîn.

ULAŞ BARDAKÇI DI PARASTINA XWE DE ME HIŞYAR DIKE

“Bila vê yekê herkes zanibe ku emperyalîzm û rêveberên wê, şoreşgerên mezin ên serdemê vediguherînin ‘qedîs û ewliya-yan’; hêlên şoreşgerî yên bîrdoziyên wan vedişêrin; hêlên wan ên seknan û statukoperest derdixin holê; hêlên wan ên ku bi kêrî wan tê dikin reklam. Li pişt wan ‘ax wax’ê dikin, di rad-yoyê de bernameyan li ser wan çêdikin. Êdî kesê ku dimire ne şoreşger e, ewliyayek e. Şoreşgerên ku bi vî awayî bêbandor dibin, derpêşî gel tên kirin. Ew êdî ne rizgarkerê gel e, ew êdî hilkerê çînên serdest e”. Ev gotin, ên Ulaş BARDAKÇI ne; van gotinan ji bo girêdana bi şoreşgerên ku şehîd ketine re dike.

Ulaş BARDAKÇI yek ji WAN avakerên xeta şoreşgerî ye ku dibêjin *“Ên şehîd dikevin li paş namînin; ew di dil, ruh û hişmendiya gel de weke remza hêz û pêşengtiya şoreşê dijîn”*.

Ulaş BARDAKÇI weke xwendekarekî zanîngêhê bera Qesa-bê Vîetnamê Robert Commer da; weke gerîllayekî bajar, ceza da Qesabê Filîstînê Elrom. Bedrettîn ŞINNAK, Serpil PO-LAT û Ramazan GÜLEKEN jî bûn xelekên dîrokî yên Ulaş BARDAKÇI. Em jî weke hevrêyên wan, weke şervanên TH-KP-C’yê, heta serkeftinê li dû soza ku me daye WAN bin.

{1} THKP ve THKC (Partiya Rizgariya Gel a Tirkiyeyê) (Eni-ya Rizgariya Gel a Tirkiyeyê)

ULAŞ BARDAKÇI'NIN YAŞAM ÖYKÜSÜ

Cevap vermediğim kimliğime gelince: Adım Ulaş Bardakçı. 1947 doğumluyum. THKP ve THKC'nin bir savaşçısıyım. {1}

Aralık 1970, Türkiye devrim mücadelesinde bir başlangıçtır. 50 yıllık reformist-revizyonist gelenekten kopuştur. THKP-C politik askeri savaş stratejisi temelinde Türkiye devrim yolunun rotasını belirlemiştir.

Ulaş Bardakçı Fikir Klüplerinden Dev-Genç'e, Dev-Genç'ten THKP-C'ye uzanan bu devrimci çıkışı adım adım örgütleyenlerden biridir. Gençlik mücadelesinin içinde yetişir. İlklerdendir. Cesur ve yetenklidir.

Ulaş Bardakçı ODTÜ'lüdür, FKF'lidir, DEV-GENÇ'lidir. Devrimci gençliğin anti emperyalist mücadelesinde devrimci birikiminin ilk adımlarını atar. Kommer'in arabasını ateşe veren ve ardından "İki, üç daha fazla Vietnam Ernesto'ya bin selam" sloganını atan devrimci gençliğin arasında yer alır.

ODTÜ, üniversite gençliğinin devrimci merkezlerinden biridir. Ve ülke genelinde devrimci mücadele durdurulamaz bir ivmeyle yükseliştir. Her Dev-Genç'li gibi o da, Ernesto'ya gerçek bir selam yollamanın arayışındadır. Ayrıca devrimci teori de yetkinleşmeyi amaçlar. Politik askeri mücadeleye dair temel görüşlerini oluşturur. Buna göre "*Devrim ancak bir savaş örgütüyle mümkündür*" der ve Parti-Cephe'nin kurucuları arasında yer alır. ODTÜ'lü öğrenci lideri Ulaş, Türkiye halklarının, kurtuluş savaşının liderlerinden biridir. THKP-C'nin Genel Komite üyesidir.

“Ve onlar liderdirler, liderler

Devrim savaşında masa başında oturmazlar

Bu savaşta en ön safta savaşırılar...”

Ulaş'ın ilk eylemi 71 baharında Ankara Küçükesat'ta bir bankada gerçekleştirilen kamulaştırma eylemidir. Daha sonra pek çok ABD hedefinin bombalanmasında, 4 Nisan 1971'de Mete Has'ın kaçırılması eyleminde de yine Ulaş vardır. Hemen ardından 17 Nisan 1971'de İsrail Başkonsolosu Efraim Elrom, kaçırılır. Ulaş, bu eylemin de planlayıcıları ve uygulayıcıları arasındadır.

Ulaş, İsrail Başkonsolosu Efraim Elrom'u kaçırdıklarında. “Dediğimizi yapmalıyız!”. Bu emperyalizme, siyonizme, faşizme devrim cephesinden haykırılan kararlılığın ifadesidir. THKP-C'liler dediklerini yapar. Efraim Elrom'u ezilen dünya halkları adına cezalandırırlar.

28 Mayıs 1971'de tutsak düşer Ulaş. Direnir işkencede. Cevap vermediğim kimliğime gelince. Bu cümleden fazlasını öğrenemez düşman. Şubede iki kez özgürlüğe ulaşmayı denediği için hücreye konulur. Daha hapishaneye getirilirken tüm çevrenin planını kafasına resmetmiştir. THKP-C savaşçısıdır O. Bulunduğu her yer bir mevzi, bir savaş alanıdır.

Ulaş tutsakken Mahir Çayan ve Hüseyin Cevahir Maltepe'de düşmanla çatışmaya girerler. Bu çatışmada Cevahir şehit, Mahir ise tutsak düşer ve Selimiye Kışlasına götürülür. Düşman THKP-C önderini tecrit etmek istemektedir. Ulaş, düşmanın politikasına tavırsız kalmaz. Önderinin, Mahir Çayan'ın Maltepe hapishanesine getirilmesi için açlık grevi yapılmasını örgütler.

Mahir henüz Maltepe'ye getirilmeden yoldaşları savunmayı hazırlama görevini onun yapmasını isterler. O güne kadar hep "askeri" yanıyla tanınan Ulaş, yoğun bir teorik çalışmaya girer. Bu alanda da en az askeri alandaki kadar yetkin, yetenekli ve azimlidir.

Hazırladıkları savunmayı mahkemede kendileri okumaz. Çünkü bundan önce tutsaklıklarına kendi elleriyle son vermişlerdir. Özgürlük tutkusu, Ulaş daha hapisaneye adımını atar atmaz, plan, proje yapmaya dönüşmüştür. THKO'luların başlattığı ve daha sonra THKP-C'lilerle ortaklaştırılan firar çalışması sonucu, 29 Kasım 1971'de Mahir Çayan, Ulaş Bardakçı, Ziya Yılmaz, THKO'lu Cihan Alptekin, Ömer Ayna, gerçekleştirdikleri özgürlük eylemiyle savaşın içine koşarlar.

Firar sonrası 19 Şubat 1972 tarihinde İstanbul Arnavutköy'deki Üvez sokakta üstlenme alanına vardıktan kısa bir süre sonra kaldıkları ev düşman tarafından kuşatılır. İşte o anda birkez daha silahlı devrim cephesinin tohumları ekilir tarihin bağrına. Teslim olun çağrısı "*Bize ölüm yok! Asıl siz halkın savaşçılarına teslim olun!*" sloganları ve silahlarla yanıtlanır.

ULAŞ BARDAKÇI SAVUNMASINDA BİZLERİ UYARIR

"Şunu herkes öğrensün ki: Emperyalizm ve yöneticileri, zamanın büyük devrimcilerini aziz, evliya haline getirir, doktrinlerinin devrimci yanlarını küllendirir, statik, statükocu yanlarını ortaya atar; kendileri için kabul edilebilir yanlarını reklam eder. Arkalarından ah-vah edilir, radyoda programlar düzenlenir. Artık ölen bir devrimci değil, bir evliyadır. Bu şekilde zararsız hale getirilen devrimciler her fırsatta halka sunulur. Artık o halkın kurtarıcısı değil hakim sınıfların paravanasıdır." Bu sözler Ulaş Bardakçı'ya aittir. Bunu şehit düşen devrimcilere bağlılığının bir gereği olarak görür.

Ulaş Bardakçı, “Düşenler geride kalmazlar, onlar; emekçi halkın kalbinde, ruhunda ve bilincinde, devrimin önder ve itici sembolleri olarak yaşarlar”. diyen bir devrimci çizginin yaratıcıları ON'lardan biridir.

Vietnam Kasabı Robert Commer'i kovalayan üniversiteli ile Filistin Kasabı Elrom'u cezalandıran şehir gerillası Ulaş BARDAKÇI'nın tarihsel halkaları olan Bedrettin ŞINNAK, Serpil POLAT, Ramazan GÜLEKEN'in yoldaşları THKC savaşçıları olarak bizler ON'lara sözümüzün gereğini zafere kadar taşıyacağız.

{1} THKP ve THKC (Türkiye Halk Kurtuluş Partisi) (Türkiye Halk Kurtuluş Cephesi)

SERPİL POLAT'IN ATEŞ GECESİ MEKTUPLARI

Yoldaşlar; Sizi sürecin sıcaklığıyla, mevcut eksiksiz tamamlanan özgün durumumuzun gücünde, zafer yürüyüşümüzün coşkusuyla, ateşte selamlamaya hazırlanırken; ses vermeye çalışıyorum. Hepimize, öncü savaşı yürüyüşümüzde dopdolu anlar yaşamayı diliyorum.

Sesim yeterince güçlü değil. Çünkü silahlarımızla dağ doruklarında, gerilla birliklerindeki yerimi alacağım zamanı beklemiyorum. Alanlarda düşmanla göğüs göğüse çarpışmayı, sömürü ve zulüm düzeninin sahiplerini, parababalarını inlerinde titretecek eylemlerde olmayı; sınıfla, fabrikalarda, alanlarda kavga türkülerini çağırmayı, halaya durmayı; Önder Mahir'le yoldaşlığı büyütecek Politikleşmiş Askeri Savaş Stratejisi'ni birlikte hayata geçiren çalışmalar içerisinde olmayı ve daha nice şeyi beklemiyorum. Kendi içinde çelişik bir durum bu...

Ancak, devrimci önderlere yönelik saldırılara verilen yanıtı baktığımızda, tarihimizde Kızıldere'de yaratılan ; devrimci önderlerden Deniz, Yusuf ve Hüseyin yoldaşlara yönelik saldırıya verilen onurlu bir direniş destanını bulmak örnek oluyor.

Aynılaştırmıyorum, buna hakkım yok... Fakat bulunduğum koşullarda düşmanı yakmanın, saldırıya karşılık savaşı kendimde büyütmenin, bir ateşli yolu bu...

Anlayıp kucak açmanızı bekliyorum. Zafere kilitlenmişliğimizde, devrimin sarp ve dolambaçlı yollarını aşarken, DEVRİMÇİ KURTULUŞ bayrağını ben de taşımak istiyorum.

Yargılanamaz şafakların kızılığından bir parça kızıl verin, dağ doruklarından savurun, yaylaların pınar suyundan bir yudum su, sokaklardan çocuk gülüşleri, Cumartesi Anaları'nın sevgi dolu yüreği, yoldaşlığın büyüklüğü, grev çadırlarındaki sınıfın dost sıcaklığından, layık olduğum oranda verin...

Suni dengeyi parçalayan öncü savaşımızın neferi olmak istiyorum.

Hep Parti-Cephe çizgisinde yürümek isteğime, örgütsel kimliğimin büyüklüğü yanıt oluyor.

Marksist Leninist Silahlı Propaganda Birliğine üye aday olarak, üyeliği hak etmediğime inanıyorum.

Emperyalizmin, Oligarşi'lerin, devrimci önder Abdullah Öcalan şahsında genelde halklara, özelde Kürt halkına yönelik saldırılarını kınıyor, devrimci önder Abdullah Öcalan'ın yargılanamayacağını belirterek, öfkemin büyüklüğünü bedenindeki alevle düşmana kusmanın hazırlığını tamamlıyorum.

Yoldaşlar, kendimi anlatmanın dilini ve zamanını yakalayamadım. Ancak anlaşılacağıma inancım tamdır. Sizleri ve tüm dostları devrimci onurumla tekrar selamlıyorum.

-Devrimci önderler yargılanamaz!

-PKK Genel Başkanı serbest bırakılsın!

-Kahrolsun Oligarşi, Yaşasın Devrimci Kurtuluş!

-Kahrolsun Emperyalizm!

-Kahrolsun Faşizm, Yaşasın Mücadelemiz!

-Yaşasın Marksist Leninist Silahlı Propaganda Birliği!

Devrimci Selamlar

Serpil Polat

17/02/1999

Halklarımıza ve Aileme

Size uzun yazamayacağım. Umarım bundan dolayı kızmazsınız. Sadece şunu anlatmak istiyorum: Haklı, meşru ve mutlaka zafere ulaşacak olan halk savaşında, Parti-Cepheyle yürümek onuruyla sizleri selamlamak coşkusu yaşıyorum. Bu onurun coşkusunda, ateşle düşmana öfkemi kusacağım.

Emperyalizmi, Türkiye Oligarşisi'ni, döktüğü kanda boğma savaşını yükseltmek durumundayız. Halklar adına çıkılan yolda, tereddetsüz yürüyüşü yakalama çabasındayım.

Her zaman beraberiz. Bu bir ayrılık değil, aksine buluşmadır. Devrimci iradeyi, Türkiye Oligarşisi'nin DGM'leri, emperyalist güçler yargılayamaz.

Devrimci irade, teslim alınamaz.

Bu gerçeklik doğrultusunda, bulunduğum alanın sınırlılığın-
dan kaynaklı saldırı aracı olarak kendini yakma değil, düşmanı
yakma aracını kullanıyorum.

Bunu anlayışla karşılayacağınızı umuyorum. Size sevgim çok büyük. Sizinle yoldaş olma isteğime, beni anlayarak karşılık vereceğinize inanıyorum.

Anam ve babamın ellerinden öpüyorum. Sizi, ateşin ve güneşin sıcaklığıyla selamlayıp kucaklıyorum. Sakın üzüntü duymayın. Dedim ya, bu bir ayrılık değil, aksine buluşmadır.

Sizinle buluşmam, çalışan minik bedenlerle, çelik kazanlarıyla Aliğa Petkim'de öldürülen ve daima ölüm tehlikesi yaşayan Petkim işçileriyle, Kürdistan gerillasının iradi kuruluş savaşıyla, dünya devrimcileri ve devrim şehitleriyle buluşmanın sadece bir durağıdır.

Daha nice kereler buluşacağız. Dağlarda, sokaklarda, çatışmalarda, barikatlarda, son olarak yeni yaşamın, yeni insanın yarattığı zafer türkülerinde buluşulacaktır.

Bedenler ateşe verilecek yerde, savaşın tırmanarak, zafer yürüyüşünün zaferle noktalanmasına adanmalıdır.

PKK'li dostların bu eylemi noktalama isteğiyle kendimi yakıtığımı duymalarını istiyorum.

Devrimci dayanışmayı yükseltelim diyerek, hepimizi selamlıyorum.

Devrimler halklaşarak zafere ulaşır. Devrimci önderlerin rolü önemli ve hayatidir. Devrimci önder Abdullah Öcalan bu bilinçle hareket edecektir, etmelidir. Önderlerin yok edildiği ya da çizgisinden kaydırıldığı durumlarda yeni önderler yaratılmıştır, yaratılacaktır. Yaşam ve savaş, bütünlüğüyle ele alınıp değerlendirilerek yürüyüş devam edecektir.

-Tüm dünya devrimcilerini selamlıyorum!

-Kahrolsun Faşizm, Yaşasın Mücadelemiz!

-Yaşasın Politikleşmiş Askeri Savaş!

-Yaşasın Marksist Leninist Silahlı Propaganda Birliği!

Serpil Polat

Can Ablam ve Yeğenlerime

Abla, az önce çocuklardan mektup aldım. Çok güzel yazmışlar. Diloş'un resmi güzel çıkmış. Onu iki resminde de gülümserken görmek yüreğimi güldürdü. Çocuklara ve kendine iyi bak. Enişteye selam ve sevgilerimi yolluyorum.

Sanıyorum eskisi kadar duygusalsın. Bu çok kötü olmasa da duygularına yön vermeyi, dahası duygularını mantığıyla biçimlendirmeyi başardığında; başkalaşır, yüceleşir, daha sevilesi insan olursun. Yani diyeceğim, duygularının seni fazlasıyla yıpratmasına izin verme. Düşünüp, yaşanılanlara, yaşanılacak olanlara anlam vermeye çalış.

Yarınların nasıl ilmek ilmek örüldüğünü görmek, anlamak zorundayız. Gücümüz ve varlığımız oranında çocuklarımızın yarınlarına sahip çıkmak zorundayız.

Bu kavga; bunca çirkinliğe, çirkefliğe son verme, sömürü ve zulmü yok etme kavgası.Devrimci savaşa üzerine düşeni yerine getirme çabası.

Kızıldere'den bu yana yaratılanları onurluca omuzlayıp ileriye taşıma ve devrim şehitlerinin bıraktığı bayrağı koruyarak, zaf-er kalesine dikme kavgasının billurlaşması bizimkisi...

Bu doğrultuda sorumluluklarımı yerine getirme coşkusuyla yaşadım. Sevdim yaşamı.Yaşamı çocuklarda sevdim.

Tımok (köy adıymış) lu gerillam Helkiz'in gözlerinde, Helkiz'im'in 14 yaşın büyüyle tetiğe basan parmaklarında sevdim.

Bugün, çocukların yarınları adına bu yaşam sevdasını sonsuzlaştırmanın güzelliğindediz. Güzellikler bizim, yarınlar halkımızın, sınıfın ve bebelerimizin olacak.

Uzun yazamıyorum. Kusura bakma. Tanıdıklara ve komşulara sevgilerimi ilet. Fidan'ın gönderdiği resimdeki şirin aileyi ve kapkara minik bebeyi sevgiyle selamlıyorum. Resim, halklar kaynaşmasını gösteriyor. Bayanın birinde baston vardı. Galiba hasta biri. Geçmiş olsun diyorum. Anam, babam, kızlar, Zeynep, Aynur ve herkese selam söyle.

Sevgilerimle.

Serpil”

Sevgili Fidan

Biliyorum kısa yazdığım için kızacaksın. Ancak inan başka işler arasında zaman çalarak sana sevgimi ifade edebilmek için yazıyorum. Mektubunu beğendim. Gençlik ve görevleri üzerine seninle birebir tartışmasam da, anlatabildiğimi düşünüyorum. Gençlik demişken, sen ne kadar büyümüşsün öyle. Oysa ben seni daha çocuk sanıyordum. Eee ne yaparsın, bazen böyle iyi gözlemci olamadığımı da görüyorum işte...

Can Roşem, Kör mühendisim Çürem; kendine, kardeşlerine ve arkadaşlarına iyi bak. Yönünü adalara, Adalılara çevir ve şafaklara el sallla. Şafak vakti güneş kızılığına gülümse.Seni hep seven ve sevecek olan teyzen.

Figen'imiz;

Asi ve deli yürekliim.

Gene güzel ve tanıdık sözcükleriyle sesini duydum. Söylediğin türküler geldi aklıma. Büyüyüp de, onyedine geldiğinde, acılar ve işkenceler almaman için çıktık patikalara.

Sarp yamaçlı yollardan geçmek düşerse sana, başın dik, sesin orman gibi gür olsun. Büyük şeyler iste hep. Hata yapmaktan korkma. Arkadaşlarını çok sev. Parklarda doyasıya oyna.

Seninle geçmişte oynadığım bir oyunu oynamak istiyorum. Bire oyunu. İstersen anlatayım. Bu, taktik geliştiren bir savaş oyunu. Bir çubuğu yere dikeyiyoruz. Eşit sayıda iki grup oluşturuyoruz. 1. grup dikili çubuğu kapmaya çalışırken, diğer grup onu koruyor. Çubuğu koruyan grup savunma, almaya çalışan saldırı grubu. Savunmadakiler de atak yapıp saldırabiliyor. İki grup da birbirilerini yakalayarak ya da karşı gruptan iki kişinin arasından geçerek rakip sayısını azaltmaya çalışıyor. Saldırı, dikili çubuğu kaparsa zafer onun. Ancak savunma eğer taktik geliştirse, diğer grup üyelerini ekarte ederek zaferi elde edebilir. Oyunu ayrıntılandıramadım. İstersen bilenlerden öğrenip oynarsın. Zevkli bir oyundur. Dilan'a, Deniz'e yazacağım için burada bitiriyorum. Seni olanca sevgimle kucaklayıp öpüyorum.

Dilan ve Deniz

Çizdiğiniz resimler çok güzeldi. Çok sevindim. Daha güzellerini çizerseniz bize gene gönderin. Dilan, ben de seni çok özledim. Gelmemi istiyorsun ama ben zaten yanındayım. Gelinlikli resmin çok güzel çıkmıştı. Seni yanımda buldum. Hiç ağlamıyordun biliyor musun. Sakın ağlama. Ablalarını üzme. Deniz'e iyi bak. Deniz, sen de oradaki çocuklarla iyi anlaş. Onlar seni seviyor. Sen de onları sev. Resimdeki kara bebeği de benim yerime öp. Yazamadıklarım, anlatamadıklarım anlatılacaktır.

Hepinizi seviyorum. Kendinize iyi bakın.

Devrimci selamlar

Serpil”

“..... heval

Bu aceleyle yazılmış notlarımı korumanı ve yerlerine ulaştırmanı istiyorum. Yoldaşım şahsında tüm yoldaşlara sevgilerimi ilet. Sizi sevdim ve de seviyorum. Annenin ellerinden öpüyorum. Güler kızımıza, tüm koğuş ahalisine iyi bakın.

Zindan direnişlerinde sizlerleyim.

18’deki dostları benim yerime kucakla. Kamile, Müslüm, S.Ali ve adlarını sıralamaya zaman bulamadığım tüm dostlarımı kucaklıyor, başarılar diliyorum.

Dışarda görme özürlü bir abim var. O’nu unutmadığımı bilmesini istiyorum. Bu tavrımı anlayacağını umuyorum.

Devrimci selamlar

Serpil

Saat:4:20

Not: Kardeşlerime üzülmemeleri ve yürüyüşü güçlendirmeleri mesajını veriyorum.”

THKP-C/MLSPB (Türkiye Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi/
Marksist Leninist Silahlı Propaganda Birliği)

NAMEYÊN DAWÎ YÊN SERPÎL POLAT

Dema ku ez we bi gerbûna pêvajoyê, di hêza rewşa we heyî ya xweser a bêkêmasî de, bi coşa me ya serkeftinê, di êgir de xwe ji silavkirinê re amade dikim, dixwazim deng bidim. Ji we hemûyan re di meşa me ya pêşengiyê de demên tije jiyan kirinê dixwazim.

Dengê min weke tê xwestin ne bihêz e. Ji ber ku biçekên me di lûtkeya çiyayên me de, ez li ne benda dema ku cihê xwe di nav yekîneyên gerîla de bigrim. Ez ne li bendê me ku di qadan de bi dijmin re singasing şer bikim, di nava çalekiyên ku xwediyê nîzama kedxwarî û zilmê, bavên pereyan di cihê xwe de dire-cifine de bim; biçîmî di kargeran de, di qadan de strana bibêjim, govendê bigrim; di nava xebatên ku rêhevaltiya bi rêber Mahîr re mezin bike, bi stratejiya şerê leşkerî ya polîtîkbûye re derbasî jiyanê dike de bim û gelek tiştên din bim. Di nava xwe de rewşeke binakoke.

Encax dema em li bersiva ku ji êrîşên li ser rêberên şoreşger dinêrin, di dîroka me de, li Kizildereyê hatiye afirandin; li hemberî êrîşa li ser pêşengên şoreşger rêheval Denîz, Yûsûf û Hûseyîn destaneke berxwedêr a birumet dibe mînak.

Ez nakim wekhev, mafê min vê nîne. Lê belê di şert û mercên ku ez tê de me dijmin şewitandin, li hemberî êrîşê şer di xwe de mezin bikim, ev rêyeke bi êgir e.

Ez ne li benda hûn min fambikin û hemêz bikin. Di serkeftinê de kîlîtbûna me, dema rêyên şoreşê yên asê û zîvonek derbas dikin, ez jî dixwazim ala rizgariya şoreşgerî hildim.

Ji sorbûna berbanga ku nayê darizandin, parçeyekî sorbûnê bidin, li lûtkeya çiya belavbikin, ji kaniya zozanan qûrtek av

di kolanan de kenên zarokan, dayikên şemiyê yên dilê xwe bi-hezkirinê tije, mezinbûna rêhevaliyê li çadirên girêvê gerbûna dostaniya çînê, çiqas ez layiqbim bidin min.

Ez dixwazim bibim endameke ku şerê me yên pêşeng ên hevsengiya sûnî parçe dike. Tevahî dibe bersiva daxwaza min a di xeta partî-eniyê de mezinbûna nasmameya min a rêxistinî. Weke ber endama yekîneya propagandaya biçek a Marksîst-Lenînîst, ez di wê baweriyê de me ku min ev endamî maf nekiriye.

Êrîşên emperyalîzm, olîgarşiyên di şexsê rêberê şoreşger Ebdullah Ocalan di giştî gelan de, bitaybet li ser gelê kurd şermezar dikim, diyar dikim ku rêberê şoreşger Ebdullah Ocalan nikare were darizandin, mezinbûna hêrsa xwe bi agirê bedena xwe, amadekirina verişandina dijmin sergîhayî dikim.

Rêhevalino, min zeman û dema xwe vegotinê bi dest nexist. Encax baweriyê min ez ê werim famkirin tam e, we û tevahî dostan bi rûmeta xwe ya şoreşgerî careke din silav dikim.

Rêberê şoreşger nayê darizandin!

Bila serokê giştî yê PKKê were berdan:

Bimire olîgarşî bijî rizgariya şoreşgerî.

Bimire emperyalîzim!

Bimire faşîzim, bijî têkoşîna me!

Bijî Yekîneya Propagandaya Çekdarî ya Marksîst Lenînîst!

Silavên şoreşgerî

Serpîl Polat

17.02.1999.

JI GELÊ ME Û MALBATA MIN RE

Ezê ji we re dirêj nenivîsînim. Hêvîdar im hûn ji ber vê yekê aciz nebin. Tenê dixwazim vê vebêjim.

Di şerê gel ê bi maf û rewa teqez dê bigihê serkeftinê. Bi daxwaza rûmeta meşa bi partî, eniyê re coşa silavkirina we dijîm. Di coşa vê rûmetê de, bi êgir ez ê hêrsa xwe ya dijmin verêşim. Divê em şerê ku emperyalîzîm, olîgarşîya Tirkîyê di xwîna rijandinê de bîn xeniqandin, bilind bikin.

Di riya bi navê gelan derketinê de hewil didim bê dudilî meşa we bi dest bixim.

Em her tim bi hev re ne. Ev cudabûnek nîne, berovajî hevdîtîna e. Îradeya şoreşgerî DGM(Dadgehên dewletê yên ewlekarî) yên olîgarşîya Tirkîyê, hêzên emperyalîst nikarin darizînin. Îradeya şoreşgerî nikare were teslîmkirin. Di rastiya vê rastekê de, ji ber tengbûna qada ez tê de, weke amûrê êrîşê xweşewitandin na, amûrê şewitandina dijmin bi kar tînim. Ez hêvîdar im hûnê vê biferaset pêşwazî bikin. Hezkirina min ji we re gelekî mezin e. Ez bawer im hûn ê ji daxwaza min a rêhevaltiya we re, bi famkirina min bersiv bidin. Ez tîm destê dayîk û bavê xwe. Ez we bi germbûna agir û rojê silav û hembêz dikim. Qet xemgîn nebin.

Min got jî ev ne veqetîna e, berovajî hevdîtîna e. Hedîtina min bi we re tenê rawestgeheke hevdîtîna ya bi bedenê biçûk dixebitin bi kazanên pola li Alî Axa Petkîmê tê kuştin û bi karkerên Petkîmê yên her tim xeteriya mirinê dijîm bi şerê îrade û rizgariyê yê gerîlayê kurdistanê, şoreşgerên cîhanê û şehîdên şoreşê ye.

Em ê gelek caran hev bibînin. Li çiyân, li kolanan, li pevçûnan, barîkatan, dawiyê li stranên serkeftinê yên jiyana nû a mirovê nû afirandiye dê hevdîtin were kirin.

Li şûna ku agir bi bedena bikevin, bi bilindkirina şer, beden fedayî meşa serkeftinê bi serkeftinê bidawîkirinê be.

Ez dixwazim dostên PKKyî bibihîzin, vê çalakiyê bi daxwaza bidawîkirinê min xwe şewitand. Ez bi gotina em hevgirtina şoreşgerî bilind bikin, we hemûyan silav dikim. Şoreş bi gelbûnê digihên serkeftinê. Rola rêberên şoreşger girîng û jiyaniye. Rêberê şoreşger Ebdullah Ocalan dê bi vê zanînê tev bigere, divê tev bigere.

Dema ku rêber hatin tunekirin an jî ji xetê hatin derxistin, rêberên nû hatine afirandin, dê werin afirandin.

Jiyaniye û şer dê bi hev re were destgirtin, bi nirxandinê re meşdidome.

Ez tevahî şoreşgerên cîhanê silav dikim!

Bimire faşîzîm, bijî têkoşîna me!

Bijî şerê leşkerî yê polîtîkbûyî.

Bijî Yekîneya Propagandaya Çekdarî ya Marksîst-Lenînîst!

Serpîl Polat

JI XWIŞKA MIN A CAN Û XWARZIYÊN MIN RE;

Xwişkê beriya vê min ji zarokan name girt, gelekî xweşik nivîsîne. Wêneyên Dîloş gelek xweş derketiye. Dema min we di wêneyê de dikene dît, dilê min kenand. Li xwe û zarokan baş binêre.

Ez silav û hezkirinên xwe ji zava (enîşte) re dişînim. Ez bawer im tu weke kevin hestiyar î. Ev gelekî ne xirab e jî. Dema ku rê nîşanî hestên xwe bidî, hîn zêdetir bi mantiq, teşedandina hestên xwe bi ser bixî, tê cuda bibî, bilind bibî, hîn tê bibî mirovê ku bê hezkirin.

Yanê ya bibêjim, destûr nede hestên xwe te zêde ji taqet bixin. Bifikire, wate bide yên tîn jiyankirin û yên dê werin jiyankirin. Em neçar in siberoj çawa gav bi gav tê hunandin bibînin û fêm bikin. Em neçar in li gorî hêz û hebûna xwe xwedî li siberoja zarokên xwe derkevin.

Ev pevçûn; pevçûna dawî lê anîna li evqas nebaşiyar tunekirina kedxwarî û zilmê ye. Di şerê şoreşgerî de, hewildana ku dikeve ser wê/î bicihanînê.

Ya me Ji kizilderiyê ve yên hatine afirandin bi rûmetî dane ser mil û pêş ve birin û ala ku şehîdên şoreşê hiştine parastin, zelalbûna şerê li qelaya serkeftinê hilda ne...

Di vê rastekê de min coşa berpirsiyariyên xwe pêkanînê jiyar kir. Min ji jiyane hez kir, min ji jiyana di zarokan de hez kir. Di çavên gerîlaya Helkiz ya ji Timokê(navê gund) de, min ji tiliyên Helkiza min ku bi sehra çardehsaliyê pê li tetîkê dike hez kir.

Îroj, bi navê siberojên zarokan, di xweşikbûna bêdawîkirina evîna vê jiyanê de ne. Dê xweşikbûn bibin ên me, siberoj bibe yê gelê me, çînê û gedeyên me.

Nikarim dirêj binivîsim, min biborîne. Ji nasan û cîranan re hezkirinên min ragihîne. Malbata şîrîn û bebeka biçûk a reşik a di wêneyê ku fîdan bi rê kiribû de silav dikim.

Wêne, hevgirtina gelan nîşan dide.

Bi jinekê re gopal hebû. Diyar e yeke nexweş e. Dibêjim; derbasbûyî be. Silavên min ji dayîk, bav, keçan, zeyneb, Aynûr û her kesê/î re bibêje.

Bi hezkirinê re

Serpîl

FÎDANA XOŞEWÎST;

Ez dizanim ji bo min kin nivîsand tu dê aciz bibî, encax bawer bike ku, ji nav karên din dem didizim û ji bo hezkirina xwe ji te re vebêjim ji te re dinivîsînim. Min nameya te eciband. Min li ser ciwan û erkên wan bi te re yek bi yek nîqaş nekiribe jî bawer im vedibêjim. Her min got ciwan; tu çiqas wiha mezin bûyî lê belê min bawer dikir ku hîn tu zarok î. Lê tê çî bikî, niha wiha ez dibînim ku nebûme çavdêrê baş jî...

Can Roşem, endezyara min a kar Çûrem; li xwe, xwişk û birayên xwe û hevalên xwe baş binêre, berê xwe bide giravê. Ji giraviyan û berbangên re dest bihejîne. Di dema berbangê de ji sorbûnê re bikene. Xaltîka te ya her tim ji te hez dikir û dê hez bike.

FÎGENA ME;

Selhildêr û dil dîna min.

Dîsa min bi gotinên te yên xweşik û nas dengê te bihîst. Stranên ku te digot hate bîra min. Dema tu mezin bibî, bê hevdeha xwe, em ji bo tu êş û êşkenceyan negirîn derketin rêçikan. Heke derbasbûna ji riyên asî û binar bikeve ser te, bila serê te bilind, dengê te weke daristanan gur be. Niha ev her tiştên mezin in. Ji kêmasîkirinê netirise. Ji hevalên xwe gelekî hez bike. Li parkan heta ku têr bibî bileyize. Ez dixwazim lîstokeke berê bi te re lîstim, bileyizim. Lîstoka birê tu bixwazî vebêjim. Ev lîstokeke şer e, ya taktîk pêş dixê ye. Em darekî bi erdê çiqînin. Em du koman wekhev çêbikin. Koma yekemîn dema dixwaze darê çiqandî bi dest bixê, koma din wî diparêze. Koma dar diparêze parastin, ya dixwaze bigire êrîş e. Ên di parastinê de jî bi hemleyan dikarin êrîş bikin. Her du kom jî bi girtina hev an jî di navbera du kesên koma hember derbas dibe û dixwaze hejmarê kêr bike. Heke êrîş darê çiqandî bi dest bixê, serkeftin a wan e. Encax heke parastin taktîkê pêş bixê bi şewitandina endamên koma din re dikare serkeftinê bi dest bixê. Min lîstokê tam kitekit nekir. Tu dixwazî ji yên ku dizane fêr bibe û bileyize. Lîstokeke bi zewq e. Ji bo ku ezê ji Dîlan, Denîz binivîsim li vê derê xelas dikim. Ez te heta bes hembêz dikim û maç dikim.

DÎLAN Û DENÎZ

Wênayên ku we xêz kir gelekî xweşik bûn. Ez gelekî kêf xweş bûm. Heke we yê hîn xweşiktir xêz kir, dîsa ji me re bişînin. Dîlan, min jî gelekî bêriya te kiriye. Tu dixwazî ez werim, ji

xwe ez li gel te me. Wêneyê te bi cilên bûkanî gelekî xweşik derketibû. Min tu li gel xwe dît. Tu dizanî, tu qet nedigirî. Qet negirî. Xwişkên xwe xemgîn neke. Li Denîzê baş binêre. Denîz, tu jî bi zarokên li wir baş li hev bike. Ew ji te hez dikin. Tu jî ji wan hez bike. Bebeqa reş a di wir de li şûna min maç bike.

Yên min nivîsand, vegot dê werin vegotin. Ez ji we hemûyan hez dikim. Li xwe baş binêrin.

Silav û rêzên şoreşgerî

Serpîl

..... HEVAL

Ez dixwazim van nîşeyên min ên ku bi lez hatine nivîsîn tu biparêzî û bigihîni cihê wan.

Di şexsê rêhevalê min Hesên Şansoy de silavên min ji tevahî rêhevalan re ragihîne. Min ji we hez kir û ez ê hez bikim jî. Ez tîm destê dayîka te. Baş li keça min Guler, tevahî ahaliyê koxûşê binêrin. Ez li di berxwedana zîndanên de bi we re me. Destên min ên li hejdehan li şûna min hembêz bike. Kamîle, Mûslûm, S.Alî û tevahî dostên min ên ku min dem nedît rêz bikim hembêz dikim, serkeftinê dixwazim.

Li derve birayekî min ku nabîne heye. Ez dixwazim ew biza-nibe ku min ew ji bîr nekiriye. Hêvîdar im dê vê helwesta min fam bike.

Silavên şoreşgerî

Serpîl

Seat 04:20

Nîşe: ez peyama ku xwişk û birayên min xemgîn nebin, meşê bihêz bikin didim.

17 Şubat 2009

THKP-C/MLSPB (Eniya Partiya Rizgariya Gel a Tirkiyeyê / Yekîneya Propagandaya Çekdarî ya Marksîst Lenînîst)

TURGUTLU'NUN BEDRETTİN'İ

NURETTİN GÜRATESH'İN YOLDAŞI

Mahalleden devrimci harekete, yerellikten genel olana olağanüstü bir geçiş... Bazı insanlar vardır; devrimci olsunlar ya da olmasınlar kendi çevrelerine bir güven, saygı ve dürüstlük havası yayarlar. Bir mahalle delikanlısı, sıradan bir emekçi olarak hayatın içinde sağlam bir yerde dururlar. Haksızlığa karşı bir an bile susmazlar, güçsüzün ezildiği her yerde kendi varlığını tehlikeye atmak pahasına da olsa ortaya çıkar ve gereğini yaparlar.

Böylesi insanların devrimci olması, hatta aktif politik kadro düzeyine yükselmesi, yalnızca katılmış oldukları politik yapı için değil, genel olarak devrimci hareket için bir şanstır. Çünkü, böyle insanların varlığıyla genel düzey yükselmiş olur. Onlar, gelip aynı dürüstlüklerini ve sağlam karakter özelliklerini devrimci ilişkilere de yansıtırlar; mahalle planındaki “namuslu abi”den yoldaş kavramına geçişte de çok zorlanmazlar; çünkü çıkarsız ve dürüst tutum onların emekçi yapısında zaten vardır.

Bedrettin'i az çok tanıyan herkes, ondan yayılan bu “sağlamlık” havasının tanığıdır. 1950'li yıllarda Manisa'nın Turgutlu ilçesindeki bir “göçmen” mahallesinde dünyaya gelen Bedrettin Şınnak, küçük yaşlardan beri emekçidir. Yaşadığı ev, Turgutlu devrimci hareketinin tarihinde olağanüstü öneme sahip bir mekandır. Denilebilir ki, Şınnak Ana ve Şınnak Baba'nın evi, o süreçte devrimci olan herkesin en az bir kez uğradığı, sıkı tartışmaların yapıldığı bir üs gibidir. Ama bütün bu süreçte, çok özel biri, Nurettin Güratesh de eniştesi olarak evin hayatına dahil olduğunda Bedrettin için bu büyük bir değişimdir.

Artık o Nurettin Gürateş'in yoldaşı olarak devrimci hareketin gelişim süreçlerinde hızla değişip gelişecek ve bir kadro düzeyine kadar yükselecektir. Kimse bütün iyi niteliklerini devrimci harekete katıldığı andan itibaren kazanmaz; çoğu kez o, kendisinde var olan iyi yönleri de oraya taşır ve bütün olgular iç içe geçer, ortaya yeni bir kimlik çıkar. Bedrettin için de böyledir; THKP-C/MLSPB'nin parti kadrosu olduğunda da o, kendi geçmişinden getirdiği dobralığı ve cesurluğu ile vardır.

12 Eylül'de Cuntanın kasapları polisler tarafından Adana emniyeti'de işkenceye alındığında da, düşman kısa süre sonra taş gibi bir adamla karşı karşıya olduğunu anlar. Eğilmek bükülmek nedir bilmeyen, ser verip sır vermeyen sapasağlam bir devrimcidir karşılarındaki ve artık en garantili yol onun yok edilmesidir! Bu bile çok kolay değildir; çünkü Bedrettin aynı zamanda son derece sağlam bir fiziki yapıya da sahiptir. Bu yüzden olağanüstü vahşi yöntemlere başvururlar ve sonunda amaçlarına ulaşırlar. Yoldaşlarını satmaktansa ölümü tercih eden Bedrettin Yoldaş, adeta bin yıl önceki isyancı Şeyh Bedrettin gibi 13 Şubat 1981'de ölümsüzlüğe kavuşur.

EFRİN'DE, İŞGALE KARŞI SAVAŞTA

RAMAZAN GÜLEKEN YOLDAŞ ŞEHİT DÜŞTÜ

Karanlığın Cücelerene Meydan Okuyanlar Ve Geceyi Gündüze Katanlardan Bir Yigit Daha

Bilindiği gibi, 20 Ocak günü NATO'cu Türk ordusu tarihsel ve faşist karakterine uygun bir şekilde Efrin'i işgal etme düşlerine kapılarak katil sürüsü olan ÖSO çeteleri ile birlikte, Efrin'i katliam ve talandan geçirmeye kalkıştı, lakin hesaba katmadıkları bir şeyler vardı oda karşılaştıkları çelikten devrimci iradeydi. faşist Türk devleti ve diktatörü Erdoğan 3 günde Efrin'i alacağız naraları atarken talancı çeteleri ve işgalci askerleri bu devrimci irade ve direniş karşısında dehşete kapılmışlardır. Halkları susturmaya çalışan katil oligarşi büyük bir hezimete uğrayacak ve devrimin iradesi karşısında diz çökeceklerdir.!

Bu destansı direnişte 27 Ocak günü Efrin'in Raco ilçesinde Kevire Ker (sağır kayalıklar) tepesinde önder Mahir Çayan'ın dediği gibi "biz buraya dönmeye değil ölmeye geldik" şiarını haykırarak düşmanla çarpışan Parti-Cephe'nin yiğit savaşçısı yoldaşımız Ramazan Güleken (Ulaş Bardakçı) Türkiye Halk Kurtuluş Cephesi'nin ölümsüzler kervanına katıldı.

2014 tarihinde Parti-Cephe saflarına katılan Ramazan yoldaş, ismini taşıdığı Ulaş Bardakçı yoldaşın düşlerinin ve özlemlerinin taşıyıcısıydı. şehirlerde katıldığı silahlı milis eylemlerinde ve çalışmalarda savaşçılığıyla ve analitik zekasıyla sürekli ön planda olan Ramazan yoldaş Parti-Cephe'nin 48. Yılı'nın ilk şehidi olmuştur. Bu mücadele yılı Ramazan yoldaşın cesaretini kuşanma yılıdır.

Ramazan yoldaş İşgalci düşmanla çarpışırken, birlikte aynı çatısmada yer alan ve yaralanan yoldaşını güvenli bir yere

taşıyarak tekrar çatışmaya devam eden yoldaşlarının yanına geçer, düşmanla çatışmayı sürdürür. girişilen çatışmada şehit düşen yoldaşını almaya çalışırken işgalci güçlerin attığı obüsle ölümsüzleşmiştir.

Ramazan yoldaş, emperyalizm ve faşizm karşısında silah kuşandı,halkın iktidarının namlunun ucunda olduğunu iyi biliyordu, halkın savaşıydı, zulme sömürüye ve cebre karşı bedenini hiçe saydı, Rojava topraklarında cihatçı çetelere karşı Enternasyonalist mücadele gösterdi ve faşist Türk Oligarşisi'nin DAİŞ üzerinden gerçekleştiremediği işgal girişimini bu sefer bizzat işgalci-talancı askerleriyle gerçekleştirmeye kalkıştı.Ramazan yoldaş bu katliam, işgal ve talan önünde etten duvar ördü ve halkların kendi kaderini tayin etme hakkını Efrin halkının elinden almaya çalışan işgalci devletin diktatörü Erdoğan'a ,savaşçı ve fedai ruhuyla en güzel yanıt oldu.

Gülüşleriyle içimizi ısıtan ve devrim önderlerinin izinde halkların cesaretini kuşanan şehit yoldaşlarımız Politikleşmiş Askeri Savaş Stratejisiyle devrim yolunda emin adımlarla ilerliyoruz.

Emekçi halkımızın yiğit evlatları; İşçiler, Emekçiler, Kadınlar ve öğrenciler halk savaşıyla Türkiye devrimini gerçekleştireceğiz. Bu savaş Türkiye emekçi halkına karşı açılmış bir savaştır. Bu savaş namus savaşıdır, namussuza kanlı hançer sözümüz. Efrin'de İşgale Türkiye'de faşizme karşı halkımızı savaş alanlarına Parti-Cephe saflarına çağırıyoruz...

EFRİN FAŞİZME MEZAR OLACAK

FAŞİZME KARŞI TEK YUMRUK TEK BARİKAT

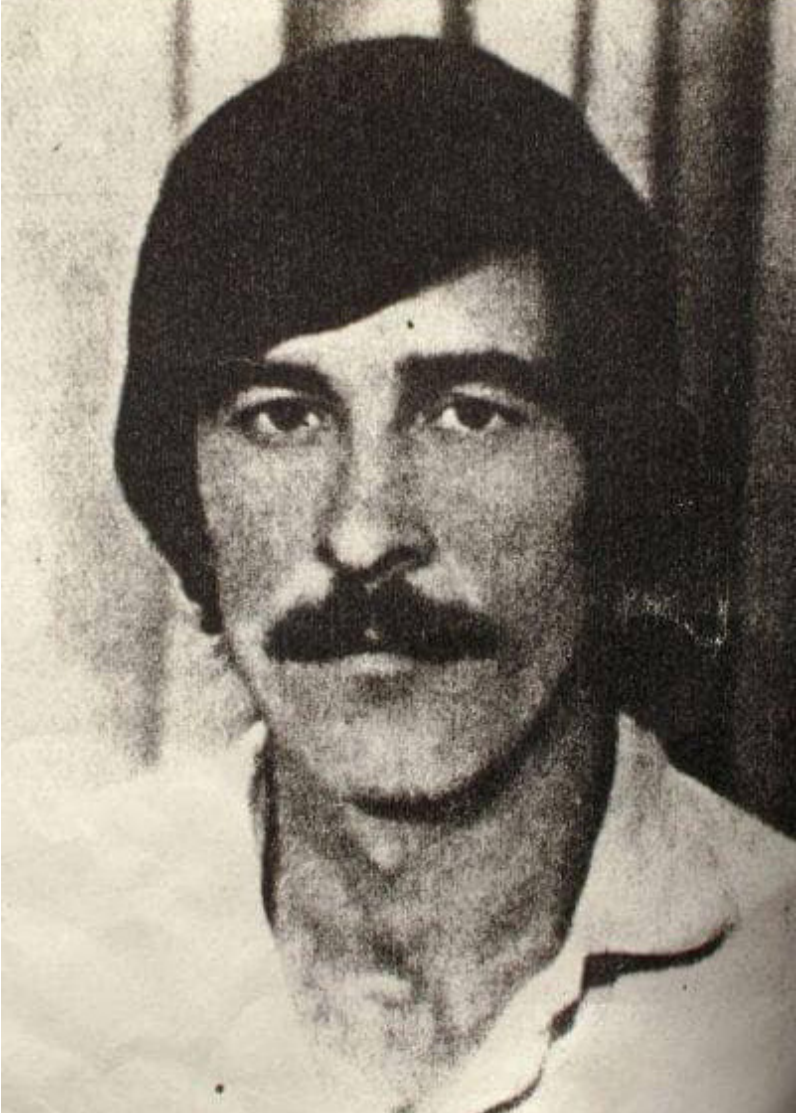
KURTULUŞA KADAR SAVAŞ

4 Şubat 2018

THKP-C/MLSPB

Serpil POLAT

Bedrettin ŞINNAK

Ramazan GÜLEKEN

